

"მე შინა მათ, და შენ შინა ჩემ - რამეთუ ისინი სრულნაყოფნი შინა ერთ, რამეთუ ვითარმედოს მართ კოსმოსმა ვითარ შენ მე გაგზავნე და იყვარე ისინი როგორა-ცა მე იყვარე." იოანეს სახარება 17:23

"მამაო* მართალო, და მართ კოსმოსს შენ არ უვითარმედებია, მე მაგრამ შენ მივითარმედებია, და ამათ ნაუვითარმედებიათ ვითარ შენ მე გაგზავნე." იოანეს სახარება 17:25

გამარტივებული:

"მე მათში, და შენ ჩემში - რამეთუ ისინი სიერთეში სრულნაყოფნი, რამეთუ ცოდნად-ყოს მართ წესრიგიანმა მსოფლიომ რომ გამგზავნე და გიყვარს ისინი ისევე როგორც მე."

"მამაო მართალო, და მართ წესრიგიან მსოფლიოს არ ცოდნად-უყოფიხარ, მაგრამ მე შენ ცოდნად-მიყოფიხარ, და ამათ ცოდნად-ნაყოფი-აქვთ რომ შენ მე გამგზავნე."

მამამ შეისხა ხორცი, რათა ცხებულისა და ეკლესიის ერთობაში, საკუთარ შვილებთან ზებუნებრივად ერთი და გამოთქმშეუსაძლოდ განსხვავებული ყოფილიყო. მამას, ცხებულისა და ეკლესიის ერთობაში, მის ხელმარჯვნივ უკვე დასაყდრებული ყავს ყოველი მართ-მონათლული ადამიანი საღვთო და სამეფო საყდარზე. სულიწმიდა ჩვენში, არის აწ-მყოფის სამეფო, რომელიც ყოველ მართ-მონათლულ ადამიანს შეგვიძლია, რომ გამოვცადოთ; ხოლო ღვთის სამეფო არ არის საკუთარ ხელმწიფებაზე, რომელსაც მამა საკუთარ შვილებს გვიზიარებს, არამედ ამ სრულ ერთობაზე, რომელიც მამასთან გვაქვს და რომელიც შეგვაძლებინებს მასთან უნაკლულ სიყვარულის ურთიერთობას.